

mig til den samme Fremstilling, som er fulgt i den nu gjældende Finanslov. Der kan vistnok mod Enkelthederne være en heel Deel at erindre — jeg kunde selv have saadanne Erindringer — og der er ogsaa indløbet en Feil i det nærværende Forslag, som den ærede Taler ikke har berørt, men som jeg derimod er bleven opmærksom paa, skjøndt uden at det har staaet i min Magt at faae den ændret, naar jeg ikke skulde komme til at opholde Lovforslagets Fremlæggelse. Der er nemlig en Uoverensstemmelse mellem Cultusministeriets og Finansministeriets Beregninger, forsaavidt Kornpriserne angaaer. Domainedirecteuren, der herved har fulgt en dybtgaaende Beregning, som vanskelig lader sig forandre, naar den engang er gennemført, er gaaet ud fra en Gjennemsnitspris efter Capitelstarten for de sidste 20 Aar, en Beregningsmaade, som Finansministeriet har adopteret, medens derimod Cultusministeriet har fulgt den af Finansministeriet for Domainernes Vedkommende i forrige Budget brugte Beregningsmaade. Jeg har imidlertid allerede truffet de fornødne Foranstaltninger, til at saadanne Uoverensstemmelser for Fremtiden kunne undgaaes, saaledes at al Indtægt af Statens Gods bliver beregnet paa samme Maade. Der er desforuden, som jeg selv finder, adskillige andre Uoverensstemmelser mellem de forskellige Beregningsmaader, som ere fulgte, men Grunden hertil maa søges deri, at Beregningen støtter sig paa den i forrige Finanslovsforslag anvendte, der igjen har sit Udgangspunkt i den hidtil brugelige Budgetteringsform. Foruden den Grund, jeg allerede har tilladt mig at anføre, nemlig Tidens Korthed, havde jeg en anden og en væsentligere Grund til at bibeholde den Form, der er fulgt i indværende Aars Finanslov, nemlig den, at jeg har ønsket at afsente Udnævnelser af Statsrevisorerne, og at Statsrevisorerne kunde være traadte i en saadan Virksomhed, at man kunde benytte deres Tanker med Hensyn til den hensigtsmæssigste Form for Finanslovsforslagene og Statsregnskaberne fremtidige Anlæg. Skjøndt Statsrevisionen vel i sit Væsen er væsentlig forskjellig fra den hidtidige administrative Revision, saa gjælder dog den Erfaring, jeg har

hentet fra denne, ogsaa om Statsrevisionen, den nemlig, at man ved Afslæggelse af Statsregnskabet og ved den Control, som dertil støtter sig, staaer sig bedre ved at følge vedkommende Revisoreres Ansuelser; og jeg troer navnlig, at den heldigste Form for Budgettet, og den, som jeg antager, ubetinget vil vinde saavel Folkethingets som Landstingets Anerkjendelse som den rigtigste, vil være den, om hvilken Finansministeriet forener sig med Statsrevisorerne og Statsbogholderiet, som atter Statsrevisorerne vistnok ville tage Hensyn til ved denne Sag. Jeg haaber da saaledes, at det vil være muligt, naar Finanslovsforslaget for 1852—1853 forelægges, da at kunne see denne Sag endelig ordnet.

Krigsministeren: Jeg udbeder mig først Ordet for at gjøre den ærede Forsamling en Meddelelse. Efterat Krigsministeriet havde meddeelt Overcommandoen for den active Armee den i Folkethinget den 7de October tagne Beslutning, at udtale Thingets Tak til de danske Krigere, har Ministeriet fra den commanderende General, Generallieutenant v. Krogh, modtaget en Skrivelse, dateret den 12de October, som jeg udbeder mig Tilladelse til at oplæse for den ærede Forsamling. Den lyder saaledes:

„Ved Krigsministeriets Skrivelse af 8de dennes er Armeens Overcommando bleven sat i Kundskab om den Tak til Hæren, som Landstinget saavel som Folkethinget eensstemmigen har vedtaget. Ved Dagsbefaling af Dags Dato har den commanderende General kundgjort denne hædrende Anerkjendelse for Armeen og fordeelt de modtagne Aftryk af begge Thingenes Forhandlinger i nævnte Henseende.

Armeen har med dyb Paakjonnelse modtaget denne Hilsen fra Folkets Udvalgte.

Sit betydningsfulde Kald sig vel bevidst, stræber Armeen at vinde sin Konges Tilfredshed, sit Fædrelands Held.

Til os Alle have Rigsdagens Ord lydt opmuntrende, og de ville styrke Soldaten til ny Bedrift.

Med den Almagtiges Bistand ville vi høste Frugten af vort Dagværk.

Overcommandoen tillader sig at bede Mini-